

var i Hærens velforstaende Interesse. Jeg anser det ikke for heldigt, at der alt for tit sker Forandring i en Post som den, der her er Tale om, og særlig kan jeg ikke andet end gøre opmærksom paa, at man for Djebbløkket staar over for den Ulempe, at man ikke kan gaa til en Omordning uden at støde paa en af to Banstieligheder: enten maa Verbet foranlediges en Afstedigelse, for at vedkommende Chef kan indtræde i Nummer i sit Vaaben, eller, hvis det ikke sker, vil Følgen blive den, at for Tid og Evighed vil Krigsministeren, ikke blot jeg, men ogsaa alle mine Efterfølgere, være bunden til at besætte denne Post med en Ingeniørofficer, hvad der ikke vil være noget til Hinder for, naar man kan faa en dygtig Mand; men paa den anden Side er der ingen Garanti for, at netop en Ingeniørofficer vil være særlig egnet til Posten. Og naar der ved Officerskolen hvert 6te—7de Aar dimitteres een Ingeniørofficer, medens der aarlig dimitteres et stort Antal Officerer til de taktiske Vaaben, saa synes det naturligt, at man kunde ønske ogsaa at faa en Officer af de taktiske Vaaben til en saadan Post. Det er de Motiver, der have ledet mig, men det er en Selvfølge, at dersom Lovforslaget ikke billiges af Tinget, men forkastes, er der kun een Ting at gøre, nemlig at gaa til det, jeg først nævnte, at skaffe Lust til den paagældende Mand ved at afstedige en Officer af Ingeniørkorpsen. Men det kan jeg ikke ante for hensigtsmæssigt, da det er en dygtig Officer, og det vil ikke være økonomisk, da det altid vil koste Staten Penge. Som Følge deraf anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse, men for øvrigt er jeg villig til, som det blev foreslaaet af det ærede Medlem, at forhandle med ham og et eventuelt Udvalg derom.

Frier: Jeg vil dog over for den ærede Krigsminister fastholde, at, selv om det ikke i Fjor kunde forudsjes, at Situationen vilde blive, som den i Djebbløkket viser sig at være med Hensyn til Avancement i Ingeniørkorpsen, er dermed ikke givet nogen Berettigelse til at se bort fra Lovens Bestemmelse, inden en ny Lov er vedtagen.

Krigsministeren (C. Thomsen): Jeg maa gøre opmærksom paa, at naar jeg skulde have stillet mig paa dette Standpunkt,

kunde jeg have gjort, hvad der ogsaa i det første Djeblik var min Tanke, at udstede en foreløbig Lov, saa havde man faaet en Lovhjemmel, og saa havde det været Tingets Sag at tage Stilling dertil. Men jeg antog, at det høje Ting ikke vilde sætte særlig Pris paa at faa en foreløbig Lov angaaende en Sag som denne.

Frier: Jeg antager dog, at en foreløbig Lov, som var i Overensstemmelse med Grundlovens § 25, saaledes som denne opfattes af Folketinget, vilde have været Folketinget og Rigsdagen i det hele mere velkommen end en Handling, der ligger helt uden for Loven.

Krigsministeren (C. Thomsen): Godt, saa skal De faa den næste Gang — bare jeg ved det.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandling.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Frier: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til § 138 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1827—28.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Frier: Ogsaa for dette Lovforslag er der en ejendommelig Baggrund, nemlig den